

Vieren met jongeren

Hoe blijf je jezelf?

Van 12-15 jaar

Daniël 1:1-21

20 september 2020

In deze viering gaat het over Daniël. Zijn verhaal speelt zich af tijdens de Babylonische ballingschap, een tijd waarin veel mensen uit het volk Israël verbannen waren naar Babylonië. Daniël was één van hen. Hij was van voorname afkomst en werd met een paar vrienden opgenomen aan het hof van dat vreemde land. Zou het hem daar lukken om zichzelf te blijven?

Introductie

Zing of luister met elkaar naar lied 833 uit het Liedboek:

*Take, o take me as I am;
summon out what I shall be;
set your seal upon my heart
and live in me.*

*Neem mij aan zoals ik ben,
wek in mij wie ik zal zijn,
druk uw zegel op mijn hart
en leef in mij.*

Welkom

Vertel dat jullie het vandaag gaan hebben over Daniël uit de Bijbel. Zijn verhaal gaat over hoe je jezelf blijft, ook als anderen willen dat je verandert. Bij Daniël leek alles te veranderen: hij werd gedwongen om ergens anders te gaan wonen, hij kreeg ander eten voorgezet, hij moest iets anders gaan geloven en hij kreeg zelfs een andere naam. Zie dan maar eens jezelf te blijven!

Dit pakt niemand mij af!

Vraag aan de jongeren of er iets is dat echt bij hen hoort en dat niemand van ze af kan pakken. Bijvoorbeeld een hobby, een muziekstijl of een kledingstuk. Laat hen dit kort bespreken met degene die naast hen zit.

Lied: 'Heer, U doorgrondt en kent mij'

Luister samen naar lied 139b uit het Liedboek / Opwekking 518: 'Heer, U doorgrondt en kent mij' (te vinden op Youtube).

*Heer, U doorgrondt en kent mij;
mijn zitten en mijn staan
en U kent mijn gedachten,
mijn liggen en mijn gaan.
De woorden van mijn mond, o Heer,
die zijn voor U bekend
en waar ik ook naartoe zou gaan,
ik weet dat U daar bent.*

Het verhaal van Daniël

Het verhaal van Daniël wordt gelezen in drie gedeelten en steeds afgewisseld met een stukje bezinning. Laat de bezinning voorlezen door een andere jongere dan de voorlezer. Zij of hij is dan een soort 'side kick' van de voorlezer: zij/hij geeft commentaar op wat er gezegd wordt.

Lezing: Daniël 1:1-7

Laat een van de jongeren deze tekst lezen, bijvoorbeeld uit de Bijbel in Gewone Taal.

Bezinning (1): Een andere naam

Wacht even hoor. Hoe zit het nou eigenlijk met die Daniël? Hij komt dus uit Israël en wordt naar Babylonië gebracht. Maar niet als een gewone gevangene, want hij wordt naar het paleis gebracht en krijgt een serieuze opleiding. Vreemde situatie. Zou hij zich nou ongelukkig gevoeld hebben, of zou hij het juist wel interessant vinden? Ik weet niet hoe ik me gevoeld zou hebben in zijn situatie. Wat me wel heel raar lijkt, is dat hij een andere naam krijgt. Ik bedoel: Je bent zó gewend aan je eigen naam, dat past helemaal bij je.

Lezing: Daniël 1:8

De voorlezer leest verder vanaf vers 8. Zij / hij wordt meteen na het eerste woord ('Daniël') onderbroken door de side kick:

Side kick: 'Daniël?' Je bedoelt Beltesassar. Hij had toch een andere naam gekregen?

Voorlezer: Hier staat gewoon nog Daniël. De verteller blijft hem de hele tijd bij zijn echte naam noemen.

Side kick: Oké. Lees maar verder dan.

Lezing: Daniël 1:8-17

Bezinning (2): Maakt het uit wat je eet?

Daniël was dus een vegetariër! Hij maakt er wel een punt van zeg... Waarschijnlijk heeft het te maken met de voedselvoorschriften die in zijn eigen land golden. Dan lijkt het een beetje op moslims die geen varkensvlees eten en tijdens de ramadan vasten. Dat zetten ze ook niet zomaar even opzij als ze ergens op bezoek zijn.

Ik vraag me wel af hoe belangrijk eten voor ons eigenlijk is. Zegt je menu iets over wie je bent? Ik bedoel: Of je houdt van een chique restaurant of van de Mc Donald's, maakt dat uit voor wie je bent? En of je vegetariër bent of vleeseter, zegt dat iets over je wie je bent?

Gesprek: Jouw menu, mijn menu

Vraag aan de aanwezigen of zij bewuste keuzes maken in hun menu. Waarom maken ze die keuzes? Is het moeilijk om vol te houden? En hoe reageren anderen erop? Zou er een ook een situatie kunnen zijn waarin ze hun principes toch even opzij zetten?

Lied: 'Heer, U bent mijn leven'

(Weerklank 439; te vinden op Youtube)

Gedicht: Laat een ander niet bepalen

Laat een ander niet bepalen
wat je voelt en wat je denkt.
Leef met lef, met idealen
en blijf altijd wie je bent.

Laat een ander niet bepalen
of je boos bent, bang of blij
of je lacht of loopt te balen.
Jij bent echt, want jij bent jij!
(tekst: Erik Idema)

Lezing: Daniël 1:18-21**Bezinning (3)**

Wel bijzonder, dat die koning meteen over al zijn problemen gaat praten met Daniël en zijn vrienden. Blijkbaar vertrouwde de koning hem, ondanks dat hij uit het buitenland kwam. Misschien is dat ook wel logisch. Als iemand zó duidelijk zichzelf blijft, weet je echt wat je aan hem of haar hebt. Je weet dat diegene geen spelletjes speelt. Aan zo iemand zou ik mijn problemen misschien ook wel toevertrouwen! Het verhaal van Daniël gaat nog verder, als je thuis een Bijbel hebt moet je het maar eens opzoeken. Het eerste hoofdstuk, dat we vandaag gelezen hebben, laat in ieder geval zien dat hij een bijzonder mens is.

Gebed

God,
Help ons om onszelf te blijven.
Onze vrienden, onze ouders,
onze leraren en al die anderen
hebben een bepaald beeld van ons.
Maar wie zijn we echt?
Misschien komen we daarachter als we in de spiegel kijken.
Als we keuzes maken,
over wat we eten en wat we drinken,
waar we ons best voor doen
of waar we niets mee te maken willen hebben.
Wees dan bij ons, God.
Zie ons, zoals we echt zijn.
Amen.

Zegenlied

Ga met God en Hij zal met je zijn,
jou nabij op al je wegen
met zijn raad en troost en zegen,
Ga met God en Hij zal met je zijn.

Ga met God en Hij zal met je zijn,
tot wij weer elkaar ontmoeten,
in zijn naam elkaar begroeten.
Ga met God en Hij zal met je zijn.
(Liedboek 416)